

netop ved en høring fik afdækket en bunke af de her ting, for jeg kan forstå, at jeg åbenbart er beriget med langt flere henvendelser, end man er hos De Konservative. Jeg er helt sikker på, at De Konservative, hvis de fik de mange henvendelser, også ville blive opmærksom på, at problemet er meget stort og meget uacceptabelt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 138:

Forslag til folketingsbeslutning om miljømærkning af friskfanget fisk.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 5/5 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 19.20

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan oplyse, at de hensyn, der fremgår af beslutningsforslaget, indgår i regeringens fiskeripolitik. Ifølge aftalen mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti om en ny regulering skal der udarbejdes en handlingsplan for fiskeriet, hvori indgår hensynet til bl.a. bæredygtigt fiskeri, øget kvalitet og værditilvækst samt øget fokus på fiskeriets og akvakulturens rolle som regional udviklingsdynamo. Der er som oplæg hertil allerede udarbejdet et idékatalog, der blev præsenteret på en konference om fiskeriudviklingen den 18. maj 2006. Selve handlingsplanen forventer jeg klar i løbet af september måned 2006.

Jeg er enig i, at en mærkningsordning kan give forbrugeren bedre mulighed for at træffe et kvalificeret valg i forhold til de nævnte hensyn, når forbrugeren køber fisk. Det gælder dog kun under visse forudsætninger, og det er de forudsætninger, der er væsentlige at hæfte sig ved, herunder f.eks. at forbrugeren må forudsættes at forstå de nævnte hensyn, og at mærkningsordningen er udformet på en gennemskuelig og kontrollerbar måde.

For så vidt angår det sidstnævnte, er det jo vigtigt, at der er tale om en fællesskabsordning, bl.a. fordi hovedparten af tilførslerne af fisk til Danmark stammer fra udenlandske landinger i danske havne og øvrig import. Regeringen arbejder derfor for, at en miljømærkningsordning kan gennemføres inden for fællesskabets rammer.

Jeg kan så oplyse, at Europa-Kommissionen har udarbejdet en meddelelse om miljømærkning, der er sat til debat i medlemslandene med henblik på at få bidrag fra alle med interesse i miljømærkning. Debatten er fortsat åben – jeg kan kun opfordre til, at man følger den, går ind i den – og skal munde ud i en vurdering af, om EU skal stille forslag om en miljømærkeordning på EU-plan, og hvad en sådan ordning i givet fald skal indeholde.

Kommissionen synes, at der er behov for regler, og jeg kan sige i dag, at Kommissionen er kommet med tre bud. Første bud er ingen indgreb, og Kommissionen anbefaler ikke den løsning. Det synes jeg er godt at de ikke gør.

Det andet er indførelse af en offentligt styret enhedsordning for miljømærkning. Kommissionen anbefaler heller ikke denne løsning, da det hverken vil være hensigtsmæssigt eller praktisk gennemførligt at skabe en offentligt styret enhedsordning for miljømærkningen. At det i hvert fald kan være praktisk gennemførligt, er jo nok noget, vi alle sammen sætter meget højt.

Men så er der det tredje punkt, og det er opstilling af mindstekrav til frivillige ordninger. Kommissionen mener, at denne løsningsmulighed er den mest hensigtsmæssige, da den vil være mest fleksibel og omkostninger i forbindelse hermed også vil være rimelige. Den vil også give mulighed for, at der kan gøres en passende indsats for større bæredygtighed, og samtidig tillade, at der kan gås gradvis til værks. Den vil ligeledes give passende forbrugerbeskyttelse og -oplysning.

Det sidste forslag er den løsning, som de fleste lande foretrækker, og det er også den løs-

ning, jeg indtil videre synes bedst om. Når jeg siger indtil videre, er det, fordi jeg endnu ikke vil lægge mig fast på, om man kunne forestille sig, at man kunne gå længere, for det er jo lidt afgørende, hvad Kommissionen i grunden kommer med, og under hvilke forudsætninger og parametre sådan en ordning kommer i stand.

Det er et forslag, der udstikker rammerne for miljømærkeordninger, således at man sikrer minimumskriterier for private ordninger, og i den forbindelse er jeg af den opfattelse, at miljømærkeordninger skal udspringe af private initiativer. Jeg er også enig i, at det er meget vigtigt, at forbrugerne kan være trygge ved de mærker, der sættes på varerne, og at dokumentationen er i orden. Det skal være ting, som de kan være trygge ved.

Det er også vigtigt, at ordningerne er gennemskuelige og åbne, og at de i øvrigt ikke skaber konkurrenceforvridning på markedet. Det er således afgørende, at de mange ordninger, der allerede findes rundt omkring, bliver underkastet visse minimumsregler. Ja, jeg har endda hørt en sige, at som det er nu, er det ren wild west, og det skal der sættes en stopper for med EU-initiativet.

Jeg vil derfor foreslå, at vi samles om det arbejde, der foregår i EU, og søger at påvirke dette til gunst for alle EU's forbrugere i stedet for midt i vadestedet at igangsætte en ny national mærkeordning. Derved får vi også en mere global tilgang til miljømærkning, og fisk er som bekendt en global vare ikke mindst for Danmark.

Det er i det lys, forslagsstillerne og andre skal se, at regeringen ikke på det foreliggende grundlag kan stemme for det fremsatte beslutningsforslag. Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på og også kvittere for, at jeg godt ved, at når forslagsstillerne har fremsat forslaget, er det ud fra en ægte opmærksomhed om, at det her er et vigtigt område, og det synspunkt kan jeg kun sige til forslagsstillerne at jeg fuldstændig deler.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ministeren. Hr. Kristen Touborg som den første.

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ministeren siger, at det er lidt utidigt, at vi stiller forslaget nu lige her midt i vadestedet, og det er jo egentlig udtrykket midt i vadestedet, der får mig til at spørge ministeren: Betyder det, at der

skal gå lige så mange år fremover, som der allerede er gået, før der skal ske noget? Det er faktisk sådan, at Nordisk Råd allerede før år 2000 har rettet henvendelse til regeringerne i de nordiske lande om at få en sådan miljømærkning. Det er så bølget lidt frem og tilbage, og i 2003 endte det så med, at regeringerne meddelte, at det nok skulle ske på EU-plan.

Det vil sige, at allerede dengang for 3 år og for 5 år siden var der lagt op til, at der skulle ske noget på EU-plan, og det er der altså ikke sket. Betyder midt i vadestedet, at det kan komme til at tage 5 år mere, eller hvad betyder midt i vadestedet?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg jo med glæde hilste, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative sammen med regeringen indførte og vedtog den nye regulering, og der fremgår det, at man er forpligtet til det. Og kender jeg de ordførere ret, vil de altid holde ministeren godt fast til bordet med hensyn til det her. Det vil også ske, for allerede her i juni er det faktisk sådan, at det er blevet meddelt os, at man vil have det på dagsordenen på rådsmødet første gang.

Om det nu bliver juni eller bliver juli – tidspunktet varierer lidt, kan jeg læse i papirerne – kan variere lidt, men det er altså det tidsrum, vi taler om; vi får det altså på i juni eller juli på rådsmødet for fiskeriministrene. Og så må vi så se, hvordan det går, men jeg vil gerne vende tilbage til både udvalget og forslagsstilleren og rapportere om det.

Jeg er mindst lige så optaget af det, for jeg synes, at det er forfærdeligt, at vi har så mange miljøordninger og -mærkninger, hvor vi ikke har fastsat nogen mindstekrav. Vi skal have nogle mindstekrav, så man kan regne med dem, og det er det, jeg vil gå efter.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu siger ministeren, at det vil komme på rådsmøde i løbet af få måneder. Jeg ville jo hellere høre, hvornår ministeren tror det kan være gennemført, men det må vi jo så vende tilbage til. Jeg vil godt spørge ministeren: Der var vel egentlig ikke noget i vejen for, at man kunne gennemføre danske ordninger, selv om der efterfølgende kom EU-ordninger med mindstekrav? Skulle det blive sådan, at vi gik længere, end EU gjorde, har vi jo bare en bedre ordning.

Skulle det være sådan, at vi ikke gik så langt, kunne vi jo bare følge op og efterfølgende gøre noget. Så spørgsmålene til ministeren er: Udelukker det ene det andet? Kunne man ikke godt have begge dele? Kunne man ikke godt gå foran fra Danmarks side?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jamen man kan jo sagtens forestille sig, at kystfiskerne – nu er det kystfiskerne, der er omtalt – ville gå ind og lave en privat mærkning. Det kan de sagtens gøre. Jeg synes bare, det rigtige er, at nu fastholder vi det forslag, der ligger i EU, som jeg i øvrigt er tilhænger af, nemlig at man går ind og fastsætter nogle fælles minimumsregler for de her private mærker, så man ved, hvordan man skal definere nogle ting.

Det er jo svært, for når man går ind og ser på sådan nogle forhold her, skal man jo kunne kontrollere det, som bliver beskrevet, og som skal være mærkningen, og derfor så tror jeg, vi skal tage det i den her rækkefølge: Først får vi fundet ud af, hvad minimumsmærkningen skal være, hvad minimumskravene skal være, sådan at man som forbruger kan være tryk ved de mærker, man får fat i. Og derefter synes jeg – som jeg sagde i min tale – at det er noget, vi skal lave som private mærkningsordninger.

Regeringerne skal, ligesom fiskeriministrene gør det hele tiden, tage hensyn til det bæredygtige fiskeri, lægge den fælles fiskeripolitik, udarbejde handlingsplaner og på den måde styre, at vi har et godt og rigtigt fiskeri.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg tror ikke, vi blev meget klogere på, hvornår ministeren forventede at EU ville blive færdige med det her. Men det håber jeg da på, at vi kan blive, inden vi er færdige i dag i hvert fald. Det, jeg vil spørge fødevareministeren om, er måske også sådan den danske regerings rolle i det her. Hvis vi nu har den forudsætning, at vi i løbet af forholdsvis kort tid får nogle EU-minusregler, er det så sådan, at ministeren mener, at den danske regering faktisk også har et ansvar for at medvirke til, at der bliver etableret nogle mærkningsordninger i Danmark, f.eks. i stil med den, der er skitseret her, sådan at man ikke bare siger: Jamen hvis der kommer nogle EU-regler, læner vi os i øvrigt tilbage fra regeringens side i stolen og siger, at så har vi ikke flere forpligtelser i forhold til det her?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jamen nu vil jeg bare sige, at det jo er alt for nemt, hvis man tror, man kan slippe af sted med at sige, at man har sit ansvar parkeret i en miljømærkeordning. Altså, når man har hele ansvaret for fiskeripolitikken, hvad jeg har sammen med dem, der er med til at forme Danmarks fiskeripolitik, har man det jo igennem det løbende arbejde; så har man det jo igennem det store lange, seje træk under alle beslutninger, månedlige eller hver anden-månedlige, i Rådet i Bruxelles, hvor vi lægger fiskeripolitikken.

Kl. 19.30

Jeg sagde fra starten, at jeg mener, at det her skal være private ordninger, men jeg sagde, at der skulle være nogle minimumsregler, så vi ikke har alle mulige slags ordninger, som man ikke kan have tillid til. Og der vil jeg bare sige, at vi klart gerne vil opfordre til, at folk går ind og laver de her ordninger. Det kan man jo også gøre i dag. Hvis kystfiskerne vil lave en ordning selv, kan de selv lave en privat mærkning. Men jeg mener, at staten og dermed også Danmark styrer gennem de regler, vi laver, og sikrer bæredygtighed af hensyn til de arter, som har det svært, og det gør vi ved at lave handlingsplaner.

Må jeg så ikke bare sige, at det er rigtigt, at jeg ikke kunne svare på, hvornår det her er afsluttet i EU, men det ville jo også være overraskende, da jeg jo hverken har formandskabet eller er kommissær. Vi er jo nogle stykker, der skal se på det sammen, men Danmark vil presse på.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Til gengæld svarede fødevareministeren meget præcist på, hvad han og regeringen vil gøre for at understøtte, at der kommer mærkningsordninger, for der sagde ministeren meget klart, at i praksis vil han ingenting gøre. Og så fik vi en lang snak om, hvad ministeren i øvrigt gjorde for at sikre et bæredygtigt fiskeri i Danmark. Den diskussion kan vi tage en anden gang. I dag kan vi bare konstatere, at fødevareministeren, når det kommer til stykket, intet vil gøre for at understøtte, at der kommer mærkningsordninger i dansk fiskeri.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg er bare nødt til at sige til hr. Per Clausen, at det behøvede han sådan set ikke at have ventet med at sige, til spørgsmålene kom her, for jeg

sagde allerede i min tale, at jeg mener, at det skal være private ordninger. Men jeg sagde samtidig også, at vi godt kan komme i en situation, hvor vi vil være med til at gå længere. Men det her er altså at diskutere nogle ting, som kommer efter det første forslag, nemlig at vi i dag ikke engang har fælles minimumsregler for, hvad man må lave af private mærker. Og der er jeg bare nødt til at sige, at hvis ikke man først får ryddet op i eget hus, så man i det mindste får fælles minimumsregler for private mærker, hjælper det jo ingenting, at vi begynder at tale om at lave nye mærker. Jeg mener i øvrigt, at et mærke skal ligge i fællesskabsregi, for ellers kan vi kun lave mærkninger for ganske få procentdele af vores fisk, fordi langt den største part, vi forarbejder og forædler i Danmark, er importerede fisk fra helt andre farvande og fra helt andre lande.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det var egentlig ikke meningen, at jeg ville stille et spørgsmål, men det gør jeg nu alligevel. Når man ser på den her miljømærkning – som sådan kan en miljømærkning være en udmærket ting for kystfiskere – vil jeg sige, at det er rart for forbrugeren at vide, at det er friskfanget fisk. Men fiskerne er i forvejen underlagt mange restriktioner, mange kontroller. Hvis ikke en sådan miljømærkning, som ligger i det her forslag, er ordentligt gennembearbejdet og det er et større område som EU, altså flere lande, der er med i den, kan man så ikke risikere, at man pålægger fiskerne endnu mere kontrol, som faktisk ender med at blive en gene for fiskerne i stedet for en gevinst for dem, netop hvis ikke man er sikker på, at det er ordentligt gennembearbejdet og der er det rigtige grundlag for at træffe sådan en beslutning?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jo, nu er det altid svært at fastsætte enkle og fagligt holdbare kriterier, som så skal opfyldes, for at man kan kvalificere sig til et særligt mærke, altså et særligt kvalitetsstempel, og der må vi jo sige, at det ikke er nok, at vi beslutter, hvad der skal være ekstra godt. Men hvis mærket skal være troværdigt for forbrugerne og berettiget til den merpris, som vil forventes at komme ud af særligt mærket fisk, skal det også kontrolleres, om vilkårene overholdes. Det er altså alle sådan nogle ting, som vi må sige at man først skal igennem. Og derfor er det altså, at jeg siger, at

jeg synes, det er den rækkefølge, vi skal tage det i.

Til spørgsmålet om, om der er noget, der kan genere fiskerne, vil jeg sige: Det her er svært. Alene mærkningen er svær, fordi man jo faktisk ikke har noget, man kan hænge det, at fisken nødvendigvis er bedre, fordi det er kystfiskere, der har fanget den, op på – og heller ikke at man får en merpris for den, fordi den har en højere kvalitet. Der kan også være både, der har en stor kølekapacitet ombord. Derfor kan det være, at de er bedre end de andre. Så det her er meget, meget svært.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu hører vi ministeren sige, at det er vigtigt, at der er tillid til sådan en mærkning, og det er jeg helt enig i. Vi hører også ministeren sige, at det er en god idé, at man skaber nogle fælles minimumsregler fra EU's side. Det synes jeg også er en god idé. Men jeg synes ikke, vi har fået ministerens svar på, om der var noget til hinder for, at vi, sådan som det her forslag foreslår, gik i gang med det her i Danmark. Når så aftalen er lavet i EU, så kan man jo justere de krav. Jeg vil gerne bede ministeren om at svare på, hvad der skulle ske ved det. Ville ministeren ikke synes, at det ville være fint, at Danmark går foran og viser vej, ligesom vi på andre områder har gjort det? Det kunne jo så måske præge den linje, der ville blive lagt i EU.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men så enkel er verden bare ikke. Det, der jo er problemet, er, at man gerne vil sige, at man selv definerer, at de her ting er gode.

Der er det bare, jeg siger, at når man skal gå ind og gøre det, skal man jo have nogle helt andre parametre stillet op, og det redskab har man ikke i dag. Og når der pågår drøftelser i EU-regi, synes jeg vi skal tage og lære af de ting og se, hvad der kommer af minimumskrav. De krav skal vi så bagefter gå ud og se om vi måske vil bruge i Danmark til at lave en mærkningsordning ud fra. Men vi bør først se på de her ting, for det er, som jeg sagde før, næsten et wild west-område. Og det hjælper altså ingenting, at man måske definerer en ting som værende god, hvis man ikke bagefter kan gå ud og få den kontrolleret.

Der skal man bare huske på, at den store og faste linje i det her altså ligger i, at man fastsætter en fiskeripolitik i EU, i Rådet, og at man bagefter går ud og siger, at der skal kontrolleres efter de og de regler, og så skal det bagefter sikres, at det er bæredygtigt, altså at vi f.eks. laver fiskerigenopretningshandlingsplaner for torsk eller andre arter.

Så det er altså der, vi skal lægge politikken, og derfor synes jeg, man lige skal lære af de ting, der ligger, og så er vi meget villige til at se på det. Og jeg tror faktisk på, at vi er meget klogere om et halvt år eller om tre måneder, så lad os tage den derfra, når vi kommer derhen.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det, ministeren svarer, forstår jeg sådan set godt, og det er jeg egentlig ikke uenig med ministeren i. Men jeg vil gerne have, at ministeren forholder sig til, om ikke det kunne være en kvalitet, når Danmark skal ned og forhandle det her, at vi har været igennem den diskussion i Danmark inden, og at vi har været med til at forholde os til nogle krav, som vi syntes var rimelige.

Det forstår jeg simpelt hen ikke, men det kan skyldes min manglende baggrund i denne verden. Jeg synes, det ville en kvalitet, at vi har diskuteret, hvilke krav vi synes der kunne være, og så kan vi se, hvordan det ender, når vi så drøfter det i EU, men vi kunne da gå i gang med det.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jo, men jeg er nødt til at sige til hr. Ole Glahn, at det jo netop er det, vi gør. I den plan, vi har lavet om ny regulering, indgår der jo, at vi skal lave en handlingsplan, og i den indgår hensynet til bæredygtigt fiskeri, øget kvalitet og værditilvækst samt øget fokus på fiskeriets og akvakulturens rolle som regional udviklingsdynamo med miljømærkningen, hensynet til miljøet og hensynet til arterne.

Af den handlingsplan, som vi faktisk fremlagde den 18. maj her, fremgår mange af de her ting, og selve handlingsplanen kommer så i september. Jeg kender jo godt de fødevarerpolitiske ordførere, og de jo er meget interesserede i de her ting, og det vil jeg kun rose dem for, og jeg synes, at det så måske var en god idé, at vi tog den snak med hinanden, når vi kommer ind i september. Da har vi lavet handlingsplanen, så kunne vi få en god dialog, og jeg kunne også høre, hvad ordførerne synes om nogle af de syns-

punkter, og så kunne de måske komme med i den nye handlingsplan. Så det synes jeg da kunne være en god idé at vi gjorde sådan.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jamen jeg står jo her og bliver ganske nysgerrig, når man nu snakker minimumsmærkning. Er det sådan, at ministeren meget kort kan beskrive, hvad han forventer af en minimumsmærkning af fisk, og om der kan være den konsekvens, at fiskerne faktisk bliver pålagt en mærkning, som rammer dem hårdt? Er det det, vi kan forvente, eller betyder minimum en standard, vi kunne arbejde med herhjemme eller leve med?

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu skal man bare hele tiden huske på, at når vi taler om minimumskrav, er det til frivillige private ordninger. Det er dem, som vi går ind i, det var dem, som vi nævnte som forslag 3. Så forslag 3 går altså ud på, at man laver frivillige ordninger, hvis man vil; men hvis man vil lave frivillige private ordninger, skal der opfyldes en række minimumskrav, ellers har man ikke lov til det.

Så det er ikke tænkt sådan, at man går ud og pålægger nogen det. Det er jo ellers tit med sådan nogle krav sådan, at man går ud og pålægger nogle dem, men det er altså ikke det, der tales om, når EU er inde og kigge på det. Der er tale om, at vi sikrer os, at forbrugerne kan være trygge ved de ordninger, at de ved, at der altså er nogle generelle ting, der er opfyldt, for at man må anvende private mærkningsordninger, ellers kan man jo lade være med at gøre det.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jamen det lyder jo rart, når ministeren siger, at det er en frivillig ordning. Men jeg hører stadig væk ordet minimum. Det vil sige, der er et krav, når man siger minimum.

Hvad er det, vi kan forvente af det her, nu gentager jeg så mig selv, minimumskrav?

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Igen er jeg nødt til at rette en misforståelse. For at noget kan opleves som et minimum, altså noget, man som minimum skal gøre, skal der jo være et krav. Det her er bare et spørgsmål om, at det er et minimum, man skal gøre, hvis man i

det hele taget vil have lov til at bruge mærket. Man kan bare lade være med at bruge mærket, så har man ingen problemer.

Hvis man vil gå ud og anvende et mærke, er der altså en række minimumskrav, man skal leve op til, og det er klart, at det kan være til energi, det kan være til fangstmetoder, det kan være til, at man har taget hensyn til, at nogle arter ikke bliver fanget, når man fanger nogle andre arter, det kan være flere forskellige minimumskrav, og det er dem, EU diskuterer.

Kl. 19.40

Men jeg er glad for spørgsmålet, så fik vi mulighed for lige at få den misforståelse væk.

Formanden:

Tak til fødevareministeren. Og så går vi til ordførerne, hr. Henrik Fruergaard som ordfører.

Henrik Fruergaard (V):

Som ministeren lige sagde, indgik regeringen og Dansk Folkeparti i efteråret 2005 en aftale om ny regulering. Aftalen går ud på, at der skal udarbejdes en handlingsplan for fiskeriet, der inden for fællesskabets rammer skal sikre hensyn til bæredygtigt fiskeri og øget kvalitet.

Vi skal kigge på, hvordan vi kan anvende fiskeri og akvakultur som et redskab i regional udvikling, og handlingsplanen, som regeringen er i gang med at lave, forventer vi at have klar, som ministeren sagde, i efteråret 2006.

SF's forslag B 138 om at indføre miljømærkeordninger af friskfanget fisk er umiddelbart et fint initiativ, specielt eftersom vi i Venstre også er tilhængere af miljømærkninger i fiskeriet.

Det er såmænd også derfor, at de hensyn, der ligger i forslaget fra SF, allerede indgår i regeringens fiskeripolitik og er med i de overvejelser, der ligger i aftalen »Ny regulering«.

Vi kan hurtigt blive enige om, at Danmark har brug for et veludviklet og tidssvarende kystfiskeri, som kan levere fisk af høj kvalitet. Dette skal specielt ses i lyset af, at fangstmængderne er faldende og forbruget og efterspørgslen omsider er voksende i Danmark. Aftalen »Ny regulering« er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Størstedelen af tilførslen af fisk til Danmark stammer fra udenlandske landinger i danske havne og øvrig import. Og netop af samme årsag mener vi i Venstre, at hvis vi virkelig skal gribe om nældens rod og ikke bare forsøge, men sikre et veludviklet og velfungerende kystfiskeri, et kystfiskeri, der kan levere frisk fisk af høj kvalitet, så bør vi ikke bare indføre mærkeord-

ninger gældende for de danske fiskere, men i stedet bør vi vende os mod de lande, der står for tilførslerne til Danmark.

Derfor er vi i Venstre især tilfredse med, at EU-Kommissionen har udarbejdet en meddelelse om miljømærkning, en meddelelse, der er sat til debat i medlemslandene, så alle landene har mulighed for at give deres besyv med i udarbejdelsen af miljømærkeordningen.

I meddelelsen skriver Kommissionen, at der er behov for regler, og de er kommet med tre forskellige bud. Af de tre bud er vi i Venstre umiddelbart tilhængere af den løsning, der lægger op til, at de enkelte lande opstiller mindstekrav til frivillige ordninger. Det er den ordning, der er mest fleksibel, og som giver de enkelte medlemslande mulighed for at tilpasse ordningen til netop den situation, de enkelte lande står i.

De danske forbrugere skal kunne føle sig trygge ved de mærker, der sættes på varerne, og vide, at dokumentationen er i orden. I forbindelse med indførelsen af miljømærkeordningen mener vi i Venstre at vi bør stræbe mod en ordning, der inkluderer alle de lande, som de danske forbrugere får fisk fra, og med EU-Kommissionens meddelelse er vi kommet et væsentligt skridt tættere på en sådan løsning.

Det er vigtigt, at ordningerne er gennemskuelige. De skal være åbne, og ikke mindst skal forbrugerne vide, hvad de indeholder. Derfor mener vi ikke, at en separat dansk ordning er vejen frem. Et separat dansk mærke vil blot bidrage til den mærkejungle, der i forvejen eksisterer med mere eller mindre seriøse mærker. De danske forbrugere ville så, når de står nede ved fiskehandleren, skulle tage stilling til en lang række mærker af meget forskellig kvalitet og dokumentation.

I Venstre vil vi selvfølgelig arbejde for, at man får indført en fælles mærkeordning. Og først derefter bør vi diskutere, om vi skal have specielle, særlig skærpede regler i Danmark. Så Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Formanden:

Selv når man er ny på talerstolen, er der korte bemærkninger. Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er opmærksom på, at det er en suppleant, der er på talerstolen, så formanden kan være

helt rolig for, at jeg nok skal beherske min sprogbrug i den sammenhæng.

Men jeg vil dog godt lige vide, om ikke det bekymrer Venstres ordfører en smule, at det faktisk er 5 år siden, at regeringen henviste Nordisk Ministerråd til, at der var noget i gang i EU, og at man ville afvente det?

Nu er debatten så åbenbart ved at komme, det har taget 5 år. Kan Venstre give et nogenlunde svar på, hvornår man tror at regeringen får det her gennemført?

(Kort bemærkning).

Henrik Fruergaard (V):

Som ministeren også sagde, har regeringen en handlingsplan parat i efteråret 2006. Så det foruroliger mig sådan set ikke, at der er gået et antal år. Det var da sådan set værre, hvis ikke vi havde sat en slutdato på. Og det er der altså kommet nu.

KL 19.45

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu er det jo ikke sådan, at fordi man har en handlingsplan, man vil sætte i værk, er det så dermed gennemført.

Derfor var det, jeg spurgte om, om det er sådan, at Venstre kan komme lidt nærmere ind på, hvornår man tror den her verdensorden kan være gennemført. Og så henviser jeg til, at der indtil nu faktisk er gået 5 år, inden man overhovedet er kommet i gang.

(Kort bemærkning).

Henrik Fruergaard (V):

Nu er det jo lagt ud til de enkelte medlemslande, at de har muligheden for at vende tilbage med forslag til den ordning, der skal laves. Og jeg synes, at man gør klogt i at vente på, hvad de forskellige medlemslande har at sige om den sag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg jo altid et venligt og omgængeligt menneske, så der er ingen fare på færde her.

Det er bare sådan et opklarings spørgsmål til hr. Henrik Fruergaard. Jeg forstod faktisk, at hr. Henrik Fruergaard sagde, at Venstres holdning var, at nu skulle man først have et EU-mærke med nogle minimumskrav til det for at få rensset lidt ud i alle de mærker, der jo allerede findes. Men jeg forstod også på hr. Henrik Fruergaard, at når man havde fået det lavet, var Venstre så-

dan set også indstillet på, at det da godt kunne være, at man så skulle have en særlig dansk udgave af det, hvis man f.eks. fandt ud af, at det i Danmark, ligesom i andre lande, kunne være hensigtsmæssigt at lave nogle regler, der på den ene eller den anden måde afveg fra hinanden, og som opfyldte minimumskravene, men som i øvrigt godt kunne afvige fra hinanden.

Jeg vil bare høre, om jeg forstod det rigtigt.

(Kort bemærkning).

Henrik Fruergaard (V):

Jamen det forstod hr. Per Clausen sådan set rigtigt; vi i Venstre kunne godt forestille os at gå skridtet længere, hvis der er behov for det, men de mindstekrav, der bliver fastsat, skal stadig væk opfyldes.

Formanden:

Tak til hr. Henrik Fruergaard. Så går vi videre til fru Lene Hansen som ordfører.

Lene Hansen (S):

Mens festivitassen foregår, vil jeg indlede min ordførertale og sige, at Socialdemokratiet hilser dette beslutningsforslag fra SF velkommen.

Vi er af den opfattelse, at forslaget kan fremme et godt havmiljø, en biologisk mangfoldighed, et bæredygtigt og levedygtigt fiskeri samt en nem og overskuelig forbrugerinformation.

I en helt dugfrisk, endnu ikke offentliggjort rapport fra Informationscenter for Miljø og Sundhed slås det fast, at forbrugerne faktisk i stort tal efterspørger et miljømærke for fisk, så man kan indregne miljøhensyn, når man handler ind.

Der er med andre ord et udtalt ønske om seriøs oplysning om sammenhængen mellem fiskeri og miljøforhold. Her ville en miljømærkning af friskfanger fisk, som omfatter hele processen fra hav til bord, være et stort skridt i den rigtige retning.

Vi finder det positivt, at forslagsstillerne har taget ved lære af det skrinlagte arbejde i Nordisk Råd med en mærkning af økologisk fisk, det arbejde, der foregik i 1990'erne. Man har i beslutningsforslaget valgt at arbejde med det langt mere håndterlige begreb om bæredygtigt fangstmetode og en sikring af den ubrudte kølelinje.

I den forbindelse er det vigtigt at notere sig, at miljømærkede fisk bliver markedsført som en gevinst for miljøet. Det er altså ikke nødvendigvis en garanti for, hvor sund eller usund den friskfangede fisk er.

Vi har hørt i dag, at vi hellere må vente på EU. Vi har hørt, at EU-Kommissionen har udarbejdet et debatoplæg om mulige mærkningsordninger, hvor man mest hælder til at opstille nogle rammer og mindstekrav, som forskellige aktører så kan melde ind på.

Set i det lys finder jeg, at en særskilt dansk ordning kan være et utrolig fornuftigt alternativ. Men jeg er da selvfølgelig enig i, at der overordnet bør være en fælles standard, som sikrer mod, at miljømærkerne skaber mere forvirring end overblik.

Kl. 19.50

Vi opfatter dette forslag som en håndsrækning til kystfiskeriet og dermed de lokalområder, hvor kystfiskeriet udgør ryggraden i det lokale erhvervsliv. Det er vigtigt, at vort hjemlige fiskeri kan tage kampen op mod de importerede fiskeprodukter. Fiskerimarkedet er blevet globalt, og danskerne spiser i stigende grad importerede fisk. Kystfiskeriet kan ikke konkurrere på prisen, og det er svært at konkurrere på kvaliteten under fravær af en miljømærkning af friskfanget fisk.

Vi er overbeviste om, at en miljømærkning vil fremme efterspørgslen efter lokalt fangede fisk, det vil sige fisk, der transporteres over korte afstande, og dermed give kystfiskeriet og erhvervslivet i landets små kystsamfund en tiltrængt saltvandsprøjning. Derfor mener vi også, at det er et godt beslutningsforslag, når vi ser på det med regionalpolitiske briller.

Formanden:

Tak til fru Lene Hansen. Og så er det hr. Dennis Flydtkjær som ordfører.

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, der er mange positive ting ved det beslutningsforslag. Der er bl.a. det, at forbrugerne får et bedre overblik over, hvilke af de tilgængelige produkter der er mindst miljøbelastende, og så kan de så vælge ud fra det.

En anden positiv ting er, at man synliggør for forbrugerne, at fisken er fanget med skånsomme fiskeredskaber, og at man prøver at sikre et minimum af uønsket bifangst.

Mange af de gode ideer, der er i det her beslutningsforslag, er også forslag til forbedringer, som allerede er med i det idékatalog, som er udarbejdet ud fra det fiskeriforlig, som er indgået imellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Det er dog sådan, som allerede er nævnt, at EU-Kommissionen har meldt ud, at man arbejder på at lave en række minimumskrav til frivillige ordninger inden for miljømærkning af fisk. Dansk Folkeparti vil derfor gerne vente og se udspillet fra EU-Kommissionen, inden man går i gang med en national ordning.

Det er sådan, at Danmark er den sjette største eksportør i verden af fisk, og det vil derfor være en fordel for Danmark, hvis vi satser på at få en fælles aftale inden for EU i stedet for en national miljømærkningsordning. På den måde sikrer vi, at Danmark fortsat kan holde sin gode position som eksportør af fisk, men der skal naturligvis altid være mulighed for, at Danmark kan være foran med højere standarder.

Selv om der er mange gode forslag i det her, vil vi i Dansk Folkeparti vente og se udspillet fra EU-Kommissionen, inden vi går videre med miljømærkning af friskfanget fisk.

Formanden:

Tak til hr. Dennis Flydtkjær. Og så er det hr. Allan Niebuhr som ordfører.

Allan Niebuhr (KF):

Også fra vi Konservative skal der lyde en tilkendegivelse om, at vi synes, det her beslutningsforslag er et yderst fornuftigt beslutningsforslag. Det er et godt skub til en ordning, som vi har god brug for.

I forbindelse med den aftale, som er indgået mellem regeringen, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti omkring ny regulering, er vi kommet i en rigtig god forhandling og en rigtig god dialog med danske fiskere om forståelsen for, at der også skal være plads til morgendagens fisk, altså at man fisker skånsomt, at man fisker efter et bæredygtigt princip.

Det gør også, at vi derfor fortjener at få en miljøordning, der gør, at danske fiskere, der tager det fornødne hensyn til fremtidens fiskeri, også fremover får lov til at mærke deres fisk med, at de er fisket efter et bæredygtigt princip.

Når jeg siger det, så er det jo ikke mindst, fordi jeg tidligere på ugen selv har været ude med et angreb på hollandske bomtrawler, der fisker i danske områder af Nordsøen og simpelt hen går ind og laver massakre på havbunden og ødelægger det forstående fiskeri, som danske fiskere i større grad udviser. Jeg synes, det er en skændsel, at vi på den måde ser, at udsmid, og ikke bare udsmid, men simpelt hen også drab på yngel, finder sted og dermed ødelægger mulig-

hederne for et fornuftigt dansk fiskeri i årene fremover.

Kl. 19.55

Når forslaget, som jeg siger, er et skub i den rigtige retning, er det, fordi jeg helt kan henholde mig til det, ministeren sagde om, at man er i gang med en undersøgelse af, om vi kan få en EU-aftale, så vi kan få en fællesskabsmærkeordning, der skaber minimumskrav for, hvad der skal til, for at man kan tale om bæredygtigt fiskeri, og så forbrugerne får forståelsen af, hvad det mærke, man sætter på tingene, betyder. Jeg var sidste år på denne tid på besøg i Grønland og så på fiskeri deroppe, og her så jeg mærkning af den allernærmeste grad. Når fangsten kom på brættet, kunne man se på den enkelte fisk, hvilken ugedag den var fanget, hvem der havde fanget den, og hvor den pågældende havde fanget den. Det er nok en mærkning, som vil være lidt svær at gennemføre her hos os, og derfor er det vigtigt, at den mærkning, vi får gennemført, er en mærkning, som virkelig informerer forbrugerne på en rigtig måde, så man får de svar med mærkningen, som man har brug for.

Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg håber, vi i fællesskab kan hjælpe ministeren til at få sat alvorlig gang i EU, så vi kan få en fællesskabsmærkning inden for en overskuelig fremtid. Jeg har også sagt til forslagsstillerne i dag, og det vil jeg gerne gentage, at såfremt der ikke sker noget i den nærmeste fremtid, altså inden for en overskuelig tid – også set gennem EU-briller – vil jeg meget gerne være med til at se på forslaget en gang til. Men indtil da må vi sige, at vi gerne vil give mulighed for, at man kan få en fælles mærkning i EU, som kan dække et større område end bare de rent dansk fangede og dansk leverede fisk, så også alle de udenlandske fisk, der leveres til det danske marked, kommer med i ordningen.

Men vi er åbne over for en kommende forhandling, såfremt der ikke skulle ske noget i EU, og jeg giver forslagsstillerne fuldstændig ret i, at når der som her snakkes om 6 år som et minimum, er vi ude på overdrevet, selv efter EU-målestok.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt kvittere for tilsagnet om, at der altså skal til at ske noget på området, og at det også skal ske inden for en overskuelig tid. Når EU-bureaukratiet har resulteret i, at der går en 5-6 år, hvor man end ikke kan komme til at diskutere

re det, er det jo også efter De Konservatives opfattelse lidt rigelig meget, kan jeg høre.

Men mit spørgsmål er: Ville der efter De Konservatives opfattelse være noget i vejen for at lave danske ordninger, selv om EU ikke kommer med noget inden for et halvt års tid? Man kan jo bare implementere EU-ordningerne efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Ja, man kan jo altid lave private mærkningsordninger, men det kræver selvfølgelig, at der følger en fornuftig information med, og derfor mener vi altså stadig, at med den procentdel af udenlandsk landede fisk og udenlandsk producerede fisk, der er på det danske marked, er det optimalt med en ordning efter fællesskabsmodellen. Den vil vi foretrække, og den vil vi godt vente på, men vi vil ikke vente længe.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

SF er for så vidt enig i, at det er en fordel at få en fællesskabsordning. Men hvis den ikke kommer, synes vi bare, det ville være godt at have et tilsagn om, at så vil man altså gå enegang, fordi man ikke vil vente i årevis på det.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg vil gerne kvittere ved at gentage, hvad jeg har sagt både heroppefra og til forslagsstillerne tidligere på dagen: Såfremt der ikke rimelig snart sker noget på fællesskabsområdet, er vi åbne over for at drøfte og behandle forslaget en gang til. Vi mener, at mærkning er absolut påkrævet, også, som jeg sagde før, for at vise, at danske fiskere respekterer fremtidens fiskeri. Det synes jeg også der skal kvitteres for, og såfremt der ikke sker noget meget hurtigt, er vi altså villige til at drøfte sagen igen.

Formanden:

Tak til hr. Allan Niebuhr. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

I Det Radikale Venstre glæder vi os over, at bevidstheden om vigtigheden af, at fiskeri skal foregå på et bæredygtigt grundlag, bliver stadig mere udbredt.

Vi mener, at det er en rigtig udvikling, der er i gang i EU, og vi mener også, det er rigtigt, at

man fra EU's side skal opstille nogle mindstekrav til disse private ordninger. Men vi mener til gengæld også, at vi her står med et udmærket forslag, for som jeg var inde på for et øjeblik siden, kan det give anledning til, at vi fra dansk side får en grundig drøftelse af, hvilke krav vi skal stille, og hvordan vi skal sikre, at kravene til de ordninger, der skal laves, bliver overholdt. Principperne i forslaget synes vi er gode, men det er jo kun en side af sagen.

Kl. 20.00

En anden side af sagen er den konkurrencesituation, som kystfiskerne står i over for industrifiskerne og den importerede fisk. Når vi skal se sagen i sin helhed – og det mener vi at man skal – er det også et spørgsmål om, at kystfiskerne lever i nogle samfund, som er pressede, fordi de udtyndes. Der bliver mindre erhvervsliv i disse fiskersamfund, og derfor synes vi, det vil være en rigtig god idé at gøre en eller anden form for særlig indsats, hvor kystfiskerne får mulighed for at give en særlig indikation af, at deres produkter er bæredygtige og har den kvalitet, der ligger i, at de er fisket lokalt og er friske, fordi de ikke er transporteret over store afstande og altså er af højere kvalitet. Dermed kan de bedre konkurrere på det marked, som ellers domineres af stadig større virksomheder.

Vi synes altså, at dette forslag indeholder flere gode intentioner. Vi ser i øjeblikket, at der på kødmarkedet er en stadig stigende interesse for at handle i gårdbutikker og hos slagtere, fordi afstanden mellem producenter og konsumenter er mindre, og vi mener, der kan komme den samme udvikling på fiskemarkedet med udgangspunkt i forbrugere, som er bevidste om, at man skal tænke sig om, når man handler, så man handler hos og støtter dem, der overholder de nationale regler, som må kræves overholdt, men som de store fiskere i nogle tilfælde stadig har lov til at køre lige til stregen. Der bliver ødelagt megen havbund ved det intensive fiskeri, der foregår, men det gør der ikke ved kystfiskeri.

Hvis vi ser på forslaget som helhed, synes vi, det er et godt udgangspunkt for, at vi fra dansk side opruster til de forhandlinger, der skal ske i EU, og med disse bemærkninger kan jeg tilsige støtte fra Det Radikale Venstres side.

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Når jeg hører debatten i dag, kan jeg ikke lade være med at tænke på en af de største miljømærkesucceser, man har – ikke bare i Danmark, men også i Europa – nemlig det danske økomærke.

Man kan være glad for, at der, dengang det blev indført, ikke var flertal i Folketinget for, at man skulle vente, indtil der kom nogle EU-minimumsregler, som man så kunne bygge ovenpå. Her valgte man i Danmark klogt nok at gå i spidsen, og det har da også været medvirkende til at inspirere andre lande til at gøre det samme. Nu diskuterer vi jo også en EU-økologiforordning.

Nu kan man selvfølgelig sige, at muligheden for at komme til at gå ret meget foran EU og andre lande på netop dette område måske ikke er så stor, men det skyldes jo ikke mindst, at der er gået meget lang tid – SF's ordfører nævnte, at det er 5-6 år siden, man sidst har snakket om, at det nok er et anliggende, som EU kan tage sig af. I Folketinget er diskussionen om et sådant mærke såmænd foregået i hvert fald mindst de sidste 10 år, og Enhedslisten har arbejdet på at få etableret et mærke med udgangspunkt i at understøtte fiskeri, som er klart mere miljøvenligt end andet fiskeri, og som både i sit energiforbrug og på andre områder lægger op til at tage et stort hensyn til miljøet.

Det sjove ved det – eller hvad man nu skal kalde det – er, at det arbejde, der startede i 1996, har været stærkt medvirkende til, at vi i dag har et Ø-mærke for dambrugsfisk. Det er lykkedes, det har kunnet lade sig gøre at finde ud af det. Det kan jeg sådan set godt forstå, og jeg betragter det da også som en positiv udvikling, at vi har fået det. Men et eller andet sted er der alligevel noget absurd ved, at når det gælder de fisk, der fanges i havet, har det altså ikke været muligt at etablere et miljømærke. Det skyldes måske en lidt lang og lidt uforståelig diskussion om, hvordan man kan snakke om økologisk fiskeri, for nogle vil jo nok hævde, at stort set alt det fiskeri, der foregår, er økologisk i en bestemt forstand af ordet.

Det afgørende for os har i hvert fald været, at vi synes, det er meget vigtigt at få etableret et mærke, hvoraf man kan se, at de fisk, man køber, er blevet fanget under udstrakt hensyntagen til natur, miljø og energiforbrug. Vi tror også, det er vigtigt – ja, vi tror faktisk, det er nødvendigt med et sådant mærke, som gør, at man kan se forskel på, hvordan og med hvilke fangstmeto-

der fisk bliver fanget, hvis vi skal sikre fremtidigt kystfiskeri i Danmark.

Kl. 20.05

Det kan godt være, at man i regeringspartierne og Dansk Folkeparti er meget stolte af den fiskeriaftale, man har lavet, og tror, at den sikrer en glørværdig fremtid for det danske kystfiskeri. Men realiteten er jo, at indtil videre går det støt ned ad bakke, også for kystfiskeriet, og derfor er det vigtigt med en indsats.

Så vil jeg bare sige, at starten af diskussionen syntes jeg måske ikke lød så godt. Jeg syntes, det var svært at få ud af fødevarerministeren, at han vil gøre noget særlig konkret, men efter at have hørt ordførerne, også fra regeringspartierne, er jeg blevet langt mere optimistisk.

Jeg synes sådan set, det er meget fornuftigt, når man nu skal have EU-regler, at man laver minimumsregler, så der kan bygges oven på dem. Jeg er meget tilfreds med, at flere også har givet udtryk for, at en af de måder, man kan bygge oven på EU-regler på, kan være at etablere nogle regler, som tager udgangspunkt i at skabe et mærke eller i hvert fald knytte an til et mærke for dansk kystfiskeri og for folk, der fisker fra de danske havne. På den måde kan vi måske ende med at få et resultat, som kan være godt og nyttigt for både miljøet og de danske kystfiskere, og det håber jeg meget på.

Hvis nogen skulle være i tvivl, ville vi den dag, dette forslag kom til afstemning, stemme for det. Vi synes stadig væk, at det i hvert fald er en mulighed at lave et rent dansk mærke, hvis vi ikke meget snart får nogle minimumsregler, som kan danne udgangspunkt for at etablere et sådant mærke.

Må jeg lige sige til allersidst, at jeg for så vidt er enig i, at det kunne være fornuftigt nok at få ryddet op i nogle af de mærker, der findes i dag. I dag findes der jo miljømærker i andre lande, som i virkeligheden ikke giver nogen som helst garanti for, at fiskene fanges under skånsomme vilkår og med hensyntagen til miljøet. I dag kan man såmænd risikere, at hvis man køber fisk med de forkerte miljømærker, køber man nogle fisk, der er fanget på en måde, som i virkeligheden er mere ødelæggende for natur og fiskebestand, end hvis de var er fanget på helt almindelige vilkår, og det er selvfølgelig utilfredsstillende.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Jeg synes, det er en positiv debat, vi har haft, og jeg synes egentlig også, der fra alle sider er givet udtryk for, at det er et vigtigt område, som vi er nødt til at gøre noget ved herindefra, for hvis vi ikke foretager os noget, ender vi i en situation, hvor der ikke er friske kvalitetsfisk til forbrugerne, og hvor det måske i det hele taget kan komme til at knibe med, at der overhovedet er fisk. Derfor synes jeg overordnet set, at det er godt, at man fra alle sider, fra alle politiske partiers og ministerens side klart udtrykker, at der er behov for, at vi tager nogle initiativer på området.

Jeg vil selvfølgelig især takke Socialdemokratiet, De Radikale og Enhedslisten, fordi de partier har givet klar støtte til forslaget, som det foreligger her. Men jeg synes også, det er værd at bemærke, at så vel Dansk Folkeparti som De Konservative er rimelig positive over for forslaget, og det synes jeg er et godt tegn, for så er der trods alt en mulighed for, at vi ikke lader 5 år mere gå, inden der skal ske noget.

Ministeren og Venstres ordfører var vel nok lidt mere forbeholdne over for forslaget. Jeg ved ikke, om det skyldes, at det ligger til ministeren, at ministeren helst skal være lidt forbeholden, når der kommer et forslag fra oppositionen; det skal jeg lade ligge i denne sammenhæng. Men jeg synes, man må sige, at det alt i alt har været en god og positiv debat.

Jeg vil godt sige til nogle af de bemærkninger, hr. Per Clausen kom med om, at Enhedslisten for ca. 10 år siden kom med et forslag om økologisk mærkning, at det forslag støttede vi også, og i forbindelse med finanslovforhandlingerne var vi med til at få det gennemført. Men jeg tror, fejlen var, at det blev betegnet som et økologisk mærke snarere end et bæredygtigheds- og miljømærke, og dermed blev det på en eller anden måde lidt latterliggjort. Hvordan skulle man finde ud af, hvilken fisk der var økologisk, og hvilken der ikke var det?

Jeg er enig med hr. Per Clausen i, at det er udmærket, at der nu kan købes økologiske dambrugsfisk, men det er lidt paradoksalt, at det netop er dambrugserhvervet, som nu kan levere økologiske fisk. Men jeg synes, der er grund til at tro på, at det inden for en absolut overskuelig tid vil munde ud i, at vi får et miljømærke, så forbrugerne kan vælge en bedre fiskekvalitet, hvis det er det, de ønsker, og kan finde ud af, hvad det er, der er godt, og hvad der er bæredygtigt fanget osv.

Jeg vil godt sige tak for debatten.

Herved sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Kl. 20.10

Miljøministeren (Connie Hedegaard) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om fremme af miljøeffektiv teknologi.
(Redegørelse nr. R 22).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 1. juni 2006, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.12
